

Rodina Petra Běla

Roman se života českých farmářů v Nebraska.

Dr. Van Linden byl muž asi 30-letý, dost nízké postavy se svíslým, nad koutky širokých úst vyčehraným a temně přízrakem knírem, s nosem neurčitého tvaru, osedlaným brejlemi, za nimiž tékaly nejspíše malé a mžouravé oči, tak malé, že jejich barva nedala se s jistotou určit. Žluté skvrnitě obličej jevil známky silné pihovatosti za mladších let. Jeho šouravá, rozházené chůze podobala se chůzi dlouholetého námořníka, který hledí nohama obšáhnuté co nejvíce prostoru na kolísající se palubě. V jeho osůbce bylo cosi záhadného. Aspoň pro mne. Čech s holandským jménem. Či snad byl to Holanďan, který uměl česky? A co dělal na "slovanském jihu"? Tuto záhadu podávalo se mně náhodou rozluštit později. Propadl vo druhé třídě nižšího gymnasia v Jříně. Vyučil se kupceřiví a v hodnosti desátníka účastnil se bosenského tažení. Potom byl rok četníkem, a když i to byl pověřil na hřebík, odešel do Antverp, kde v kanceláři přeplavání společnosti pomáhal odírat vystěhovalce do Ameriky a kde v českého Lindy stal se Van Linden. V Americe se po křesťanském listě nikoho neptají. Po dvou letech, ztrávených na medicínských kolejích v Chicagu, dostal doktorský diplom, načež vrhl se ihned na ubohé lidstvo. Na Američany doktorský diplom je krátký bez průkazu o doplněných studiích na některé universitě evropské, tak že tomu studiu mohou se věnovat pouze synkové boháčů. Avšak přistěhovalému doktorský titul imponuje, třeba že se za ním skrývají nejpovrchnější vědomosti, doplňované na místo dalšího studia dryadnictvím a felčarstvím. A takovým doktorem byl Van Linden. Štastná příloženost lidu, která je snese! A proč by jich nesnesla? Indiáni za řekou také mají jen své zaříkavače a jde jim to k duhu!

Bessie vrátila se zatím z kuchyně s bílým ubrusem v ruce, její prostřela na kulatý stůl a za okamžik přinášela postříbenou, vyleštěnou, čajovou konvici se čtyřmi filigránskými koflíky a se zákusky.

Dr. Van Linden nečekal na pozvání. Zasedl první ke stolu a sám nalil si čaje.

"Nejsem zvyklý dávat si po bízet," pravil neomaléně, bera mezi palec a ukazovák kousky cukru, ač vedle samé nádoby ležely k tomu účel stříbrné klíčky. Prozrazoval každým pohybem neapoznat a nevyehovanost.

Bessie nalila čaje mně, Karlovi a sobě a posadila se mezi nás, tak že seděla tvář v tvář proti dru. Van Lindenovi. Při každém jeho neobratném hnutí pokoušel se o její rty úsměv, její jen stěží přemáhala.

"Jak jste věděl, že pan Běl je zde?" tážala se.

Byl jsem na doktorovou odpověď nejzvědavější ze všech. A ani ne tak na ni, jako na to, zdali učiní zmínku o rozbitém květináči. Až posud bylo pouze mně známo, že po spáchaném činu chtěl utéci jako malý chlapec. Podle stěbel pozná se, kterým směrem fouká vítr. Smith mně se pověděl již dost, ale nebyl to příliš spolehlivý pramen.

— Jak jsem to věděl? — opakovat váhavě otázku. — Náhodou, pouhou náhodou jsem na to padl! Jedu a jedu, a v tom dře a náprava mého povozu zachytila se o zadní kolo Karlovy brýčky. Slezl jsem dolů, abych se přeuvěděl, zdali jsem ji nepoškodil, a při tom jsem poznal, komu patří. Takovou brýčku mají v celém okolí pouze Bělovi. Ano, abych nezapomněl — spadl vám s verandy jeden květináč; nejspíš jej shodil vítr. Ledi rozbitý na zem.

Dal jsem se nahlas do smíchu. "Čemu se smějete?" tážala se Bessie divně. Dr. Van Linden zrudl ve tváři a složil po mně pohledem, jenž prozrazoval nenávist.

— Té nehodě se nesmějí, ale tomu větru, který seval. Když jsem vynášel květinu, bylo už dávno bezvětří. — Byla to výmluva z nouze. Nemohl jsem přece uvěřovat doktoru se lži. Dr. Van Linden tužil, proč se smějí. Odtud ten nenávistný pohled.

"Kde stál ten květináč?" tážala se Bessie.

— Zrovna na kraji, — odpovídal dr. Van Linden.

"Ten vy jste tam postavil," pravila Bessie ke mně. "Byla to azalie od Agnes! Jen aby se květině nic nestalo! Květináč už oželím." A Bessie vyběhla na verandu.

Přinesla azalii do pokoje. Stonek byl zlomen. Bessie vytrýskaly slzy z očí. Padl mezi nás smutek a zamkllost. Dr. Van Linden zavrtal se očima do země. Karel vzal Bessie květinu z ruky a narovnával zlomený stonek, což, jak se zdálo, činil spíše z nedostatku vhodných slov, nežli na záchranu zničené květiny. Mnou zachvěla neznámá předtucha. Vzpomínal jsem na to po letech často a nerad. Bessie potom azalii vzala a vložila ji do vázy na pianě.

"Ta květina po našem rozehodě byla jediným poutem, vřícím mě k vaší rodině. Proto mně byla tak milá," pravila Bessie, už poněkud se upokojivši.

— Za ně našla jste nyní jiné pouto, pevnější, — vtipkoval dr. Van Linden ukázav na Karla. Dru. Van Lindenovi vtip tento nějak neslušel; on to právě byl, který se staral, aby se toto pouto uvolnilo.

To také asi dobře cítil Karel, který se zamračil, a aby svedl řeč na jiné koleje, tážal se jen tak mimochodem: "Co je nového na rezervaci? Zvykají si Indiáni na vaše léčení?"

Dr. Van Linden chopil se této otázky jako tonoucí stěbla, neboť rád hodně mluvil, a pak mu poskytl příležitost utéci od nemilé situace a Bessiny nálady, kterou sám zavínil. Začínalo mu být v její přítomnosti nevolno, jako každému neupřímnému vedle upřímného.

— S Indiány mnoho štěstí nemám. Věřte pořád ještě více svým zaříkavačům a čarodějům, ale při tom jsou chlapi zdraví. Onemocnění z nich někdo a já k němu přijdou, krotí hlavou, že mu nic není. Nedávno přišel jsem k jednomu; měl duši na jazyku. Nutím do něho lék, a on, aby mně dokázal, že ho nemá zapotřebí, sebral poslední své síly, udělal na loži kotrmelec a bylo po něm. Jeho bratr, který seděl podle něho, sebral klucek a hnal se po mně a při tom řval, až mně uši zaléhaly. Tlumovník mi potom vložil, že mně nebožtíkův bratr dával vínu a že kdybych k nemocnému nechodil, mohl být ještě dlouho živ. Na mou duši, věřte, že to je nevědná sebranka. Divím se vůbec washingtonské vládě, že se o jejich zdraví tak stará. Stokrát raději bych jim pomáhal na omezeném světě. Je v tom hodně pravdy, že jen mrtvý Indián je hodným Indiánem — —

"A nemyslíte, doktore, že ve Washingtoně jsou potají téhož mínění a že právě zjednali vás, abyste ty divochy léčil?" tážala se Bessie se žertovnou živostí.

— Hm, dost možná. Ale pak by s tím neměli dělati tajnosti, abych věděl, na čem jsem, — odpověděl dr. Van Linden cynicky, nevěda, že tím odhaluje své ledví. — Plozevného Indiána mně není líto, — pokračoval lhostejně a chladně, — za to však rouhání mne, zemřeli nějaký smíšenec. Ale vždyť mám pro vás novinku! — zvolal rozhodiv se pestí do čela. — Především byl jsem povolán na rezervaci k Innonoši Lavallové. Přišel jsem pozdě. Zemřela, když byla dala právě život dítěti, kteréž též za půl hodiny po porodu zemřelo.

"Innonoši mrtva?!" zvolal Karel i Bessie s výrazem nesmírného úžasu ve tváři. "Vždyť ještě z jara byla u nás návštěvou!" pravila Bessie. "A kdo jest otec dítěte?"

— To právě nemohli jsem vypátrat. Innonoši nemohla už mluvit. Její matka, Indiánka, s nimi v chatrě nešla, dávala přednost wigwamu svého kmene. Ona rovněž dostavila se teprve v poslední chvíli; usadila do koutka na zem, zahálala se do své rudé houni, vystavala se se sebe nesrozumitelné zvuky, polohně spíše vytí zvčve nežli lidského pláči. Innonoši bratr Victor také nebyl doma. Je vám snad známo, že je trappérem a že se často někdeh dá toučí.

"Innonoši — květ prerie! Ubohá, milá Innonoši!" zašeptala s hlubokým povzdechem Bessie. "Měla jsem ji ráda pro tu lásku, s jakou se obětovala indiánským dětem. Ona, srovnávaje svůj mnohem nesnadnější úkol s mým, často dodala mně posily. A jaká to byla slídná dívka, s indiánským očima, bledě měděnou pletí a uslechlými rysy Evropany! Vrátila se z učitelského ústavu nastojena jako dáma z velkého světa. A jak jí to slušelo! Než, když viděla, že se svým lidem odezila a že se jí vzdalují, odložila ihned svůj evropský kroj, rozpuštěla si vlasy, obarvila si modrou hlínkou stezku mezi nimi, hodila na sebe rudou loktuši a obula si mokasiniky. Když přišla se mně v tom úboru představit, jak jsem se vedle ní cítila nepatrnou!"

Bessie to všechno jakoby vypravovala pouze mně, protože za řeči hleděla na mne. Ostatním byly ty věci nejspíše už známy.

"Neměla jsem nejmenšího tušení," pokračovala, "že Innonoši měla s někým známost — či snad máte vy, doktore, někoho v podezření? Vy přece býváte na rezervaci častěji."

— Ne, nemám. Ani podle dítěte nemohl jsem rozeznat, zdali otec jeho byl Indián anebo běloch. Za krátký čas by se to bylo ukázalo. Škoda, že nezůstalo na živě, byl bych se ho byl tjal. Mám děti nesmírně rád. Když jsem dlel na slovanském jihu za bosenského povstání (to už bylo podruhé, co dr. Van Linden pochlubil se slovanským jihem) přišel jsem se svou setninou po bitvě u Biháče na položbořenou chatrě, za jejíž zdíkou našli jsme starého, hladem zmorěného Turka, který choval ve svém náručí asi třiletého vnuka. Starce měl ještě dost sil, aby nám pověděl, že oni dva zbyli z celé rodiny. Prosil nás, abychom ho nechali zemřít a ujali se dítěte. Byl to rozotmělý kluk. Nesl jsem ho sám kus cesty ve svém náručí, když odkulsi z křoví za skalou honkačina, namířená na mne a dítě zabila. Podnes se mně sevře srdce, když si na to vzpomenu.

V pathosu, s jakým ten příběh dr. Van Linden vypravoval, bylo cosi falešného, vypočítaného na dojem, jímž se mělo cosi zastřít. Již ta jeho chloubka nedala se srovnati s upřímností jeho lásky k dětem. Každé jeho slovo mělo podezřelý náter divadelnosti; dokonce jsem i pochyboval o pravdivosti příběhu s tureckým dítětem. Než, ani Karel, ani Bessie nezdáli se býti dojatí. Byli příliš rozrušení zprávou o smrti Innonoši, kterou oba dobře znali, tak že jim na poslední polovici doktorova vypravování mnoho myšleni nezbyvalo. A kdyby jim bylo i zbývalo, byli by ji vzali pouze na vědomí a více nie. Aby byli o tom přemýšleli hlouběji, k tomu bylo zapotřebí znalosti poměrů, jich výslednic byla povaha dra. Van Lindena. Tihle lidé, vyrostlí na americkém západě, jsou ve své čestnosti a nepodezřivavosti příliš přímočarí, a mají ve člověka důvěrn potud, pokud jich nezklame nějakým klíklavým skutkem.

Žvatl dra. Van Linden jako by byl na nás povallil těžký balvan. Karel vyběhl Bessie, aby zahrála na piano a zazpívala. Bessie jenom odepřela. Nebylo jí do zpěvu. Zatím vrátil se Diek a hovor točil se okolo hospodářství, jemuž Diek zdál se být oddán tělem i duší. Zvedli jsme se k odchodu. Bessie opět sotva podala dru. Van Lindenovi ruku. "Na shledanou tedy v Belleville!" pravila Bessie Karlovi a mně. Rozjel jsem se s dru. Van Lindenem u samé Jenningsovy farmy a projel dvorem farmy Jerryho O'Donnella. Jerry byl na dvůře a poznal Karla.

"Vstup je teď k Jenningsovým vojny — mnoho štěstí!" volal za námi posměčně.

Victor Lavallo.

Když Jerry O'Donnell, až do nedávna Karlov sok, poslal za námi svou posměšnou poznámku, Karel se ani neohlédl. Ale mně to nedalo. Ačkoli už bylo čero, v němž običej Jerryho nebylo lze rozeznat, podařilo se mně přece vtisknout si v paměť jeho vysokou postavu, temně se rýsuje na bílém pozadí jeho ohydli. Spatřil jsem ho posudji podruhé a naposled za okolností zcela jiných.

Šli jsme do úvozové cesty, jež šla jednu stranu tvořil svah pravého břehu Niobrary a druhou

křoviny a skupiny stromů, přes jejichž obnažené a do svahu vrývající se kofeny mohli naši mezi jen zvolna kráčet v před.

Karel zastavil. Slezli jsme a šli se podívat na strženou cestu. Rudé světlo lucerny, zavěšené pod víchem na tyči, objevilo se před námi za oklikou svahu. Ovála nás vůně čerstvé hlíny a chlad vřeházející z propasti, na jejíž protějším okraji visel za dva mohutné kofeny korunou dolů rozložitý doubeček a nad ním chýlil se polo- vyvrácený jiný starší dub, jako by se chystal ke skoku dolů, aby zachránil svého mladšího bratra. Karel přiblížil se k samému kraji propasti s rukou nataženou do zadu, jako by mně dával výstrahu, abych nenapodobil jeho příkladu. U něho byl to pohyb mimovolný, vycházející nejspíše z pocitu zodpovědnosti za mou osobu a snad i z náklonnosti, již jsem si zasloužil moji důvěru v něho. Neuposlechl jsem jeho pokynu a postavil se vedle něho. Sráz na naší straně byl bezmála kolný; na jeho dně utvořila řeka zátočinu, z níž zazníval k nám přišerý hukot. Stál jsem tak jen okamžik, ale ten okamžik stačil, aby se mně hlava zatočila o pojinnou závrať. Karel utrl se se svého místa, vzal mne rámě a veletelsky pravil: "Pojďte už!"

Pokračování.

Proč je to? — Proč je to, že tak mnoho chorob, jež vzdorovaly zručnosti proslulých lékařů, poddají se léčení obyčejným domácím prostředkem jako je Dra. Petra Hoboka! Protože ono jde přímo na kořen nemoci — nečistotu v krvi. Pan John Lind z Brainard, Minn., praví: "Byl jsem trápen vážnou žaludeční nemocí od svého 17. roku. Byl jsem tehdy ošetřován těmi nejlepšími lékaři v Evropě a Americe a konečně prohlášen za nevyléčitelného. Můj švagr odporučil Hoboka a šest lahvi tohoto léku úplně mne uzdravilo."

"Můj syn jest již zdrav. Mohu odporučiti Severovy léky všem trpícím." Martin Kostyal, Braznell, Pa.

Zlatá žila **žádné peníze, dokud nebudete vyléčení.**
Všechny nemoci konečniku vyléčím bez nože. Trvalé vyléčení zaručeno, 14 let zkušeností. Dopíše si o velikou ilustrovanou knihu, pojednávající o těchto nemocích pro muže a ženy. Prohlídka zdarma. 411f
Dr. EDWARD R. TARRY,
224 Bee Building. - - - OMAHA, NEBRASKA.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD
Pravidelná poštovní a paroplavební doprava
z Baltimore do Brémen
přimo po nových dvoušroubových poštovních parnicích od 7,50f do 10,00 tun smosnosti:
Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.
II. kajuta z Baltimore do Brémen od \$52.50 nahoru.
Tyto parníky mají pouze jednu třídu kajutní, která označena jest jako II. kajuta.
Výše jmenované parníky jsou výhradně nové, vřetěně zbudované a salony zařízené, pokoje kajutní na palubě. Elektrické osvětlení ve všech prostorách.
Další zprávy podávají generální jednatelé:
A. SCHUMACHER, & CO., No 7. S. Gay St., Baltimore, Md.
H. CLAUSENIUS & Co., 95 Deaborn St., Chicago, Ill.
aneb jejich zástupci v zemi.

Nejstarší a nejlepší místo pro schůzku jest
ED. MAURERA RESTAURANT A HOSTINEC.
v čísle 1306 Farnam ulice.
Pravá importovaná piva na čepu. **PLZEŇSKÉ** z Měšťanského pivovaru v Plzni v Čechách. Hobrau Munich Bavaria pivo. Pivo Anheuser-Busch a světoznámá Faust získalo rozsláhou reputaci.
Kavárna pro dámy nalézá se na druhé podlaže. 401f

Obydlí 2709 So. 19th St. Písárna 217 So. 14th St.
Telefon Douglas 7541. Telefon Douglas 114.
JOSEF KAVAN,
pojišťující jednatel,
v nejlepších a nejspolehlivějších společnostech, jež zastupuje hlavní jednatel Ed. Howell.
Jednatel pozemkový,
pro loty a domy v Omaze a South Omaze a farmy v okolí.
Každý bude poctivě a svědomitě obalouzen 191f

Bolí vás žaludek?
Trápí vás ošklivost, říhání, nadýmání, záha, zácpa, nešťrávnost, obtížné trávení, celková sešlábllost! V těchto případech osvědčila se
Severova Žaludeční hořká.
Napomáhá lepšímu trávení, odstraňuje obtíže, dodává síly a životní energie. Výtečný prostředek proti všem nepořádkům žaludečního ústrojí. Cena 50 centů a \$1.00.
ČTĚTE TENTO DOPIS:
"Užívala jsem dle Vaší rady Severovu Žaludeční hořkou a životní balsám a ty mne úplně uzdravily. Jsem zas silna a jist mi chutná znamenitě."
Mary Jedlička, Phillips, Wis.

BOLENÍ HLAVY.
Jsou mnohé způsoby léčení této bolesti. Zde podáváme ten nejlepší: Přikládejte studené obklady na hlavu. Vykoupejte nohy v horké vodě. Ihned v prvním okamžiku však užívajte
Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii.
Pomohou vám, jako pomohly jiným. Bezpečné a odporoučeni hodná. Vyzkoušeny mnohými. Účinný za výtečné. Cena krabičky 25 centů.
"Severovy Prášky proti bolestem hlavy a neuralgii jsou ty nejlepší. Žena zkoušla jiné, ale žádné nepomáhají tak, jako SEVEROVY."
Math Yirak, Proctor, Vt.
Lékařská porada zdarma.
W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA